

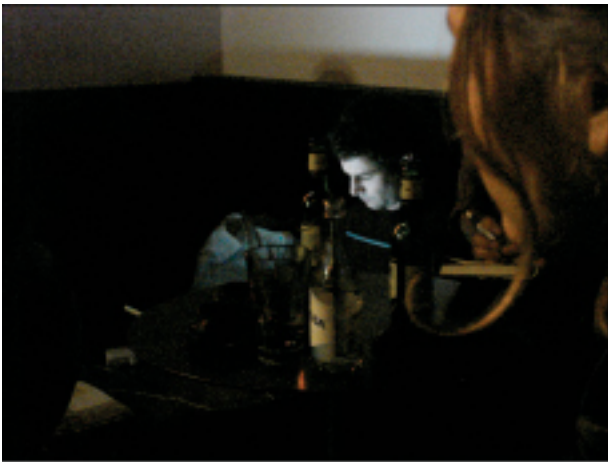
PRAXIS

Pilot-PRAXIS

18 nov på Debaser Slussen - Om internationellt arbete

**Nedtecknat av
Foto av**

Jens Östberg
Jelena Rundqvist

PILOTKVÄLL

17.08, mycket folk. Kan vara ljuset men ganska svartklätt. En turkos tröja, en orange skjorta. Snitttålder runt 30 med några undantag.

17.23 elen äntligen pålitlig, baren rullar. De senaste åren har en rad initiativ försökt sätta fokus på den svenska danskonstmiljöns tillkortakommanden; samtalsserier, seminarier. Kan vi som konstnärer komma till skott och formulera oss, styra politikerna istället för det motsatta? Eller ska vi skita i alla strukturer och bara göra vår konst, kosta vad det kosta vill?

17.32 Anders och Johan inleder, sätter tonen, vi ska snacka och festa. Framtid och vision, utomlands, hur gör vi. Internationalisering är ett modeord som varje institution med självrespekt har på sin agenda. Rassar tomt eller finns det en verklig vilja.

Milou Allerholm, moderator: vi kör igång. 5 min / person.

Pierre Ström, vissångare, teaterförbundets styrelse, a-kassans styrelse: A-kassan är en viktig del av av en konstnärlig arbetares liv. Man är beroende av att a-kassan fungerar. Krångligt i sverige, avgift har

stigit. Avgiften höjs ytterligare 1 januari. Kan EU koordinera sina a-kasse regler? Det finns 30 olika arbetslöshetsförsäkringar i europa. Hur gör man i ett annat land? Operasångare i Hamburg? Ring a-kassan. Prata med den som är eu handläggare på a-kassan. Eller Blankett E101 försäkringskassan. Om det är en kortare period? Om man jobbar i danmark så åker man ur a-kassan i sverige, och kommer man tillbaka så är det ett helvete. Man måste ha plåtkoll på blanketterna annars är man rökt. Få med sig en E301!!!!!! Du måste styra upp utländska a-kassan, fixa utländskt arbetsgivareintyg. OBS, om det ej är ett glapp i försäkringen!? Vad är ett glapp?? Om ni har självbevarelsedrift ring a-kassan INNAN NI ÅKER!!!!

Rasmus Ölme: koreograf, åkte till Tyskland 1995, sen Belgien, 12 år där, spanien, frankrike, 2001 startade han produktionsplattformen Refug, fortfarande i Bryssel, styrde den svenska ideella föreningen i 6 år från Belgien. Nu hemflyttad. Kände till en början att det var viktigt att vara kvar i Belgien, men hade "svensk" grupp. Nu känns det lite tvärtom, ville komma till sverige och försöka jobba "in i mig". Inte beroende av det belgiska undret längre. Rasmus har bollats runt i myndigheter och gör det fortfarande. Vill att man ska fokusera på att skapa nätverk, skapa grogrund för att göra bra saker i sverige. Det behöver inte handla om att inte vara tillräckligt bra för att komma ut. Starka staten sverige, starka organisationer; dance-info, show-off, osv. Istället gå direkt konstnär-curator, ta bort de statliga mellanhänderna. Organisationerna är inte bara dåliga centrala initiativ, men vi måste våga gå vägen själva och inte vänta på att bli servade. Vi behöver bättre kommunikation, mer samverkan.

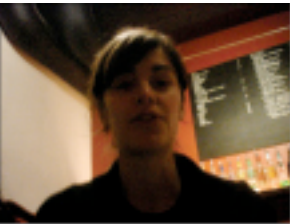

Bengt Andersson, konstnärlig ledare Teater Tre: Var på det som senare blev Festival KIT i Köpenhamn. Såg föreställning med modern clown. Köpenhamn samlade bra grejer.

Bengt hade ingen relation till scenkonst i Sverige. Kommer till Köpenhamn och blir blåst av stolen, ser buto, Rosas, varité, mim, Ortega, mycket mer. Bengt känner sig som en udda fågel, har ingen relation till den teater som fanns i Sverige - och känner så fortfarande. Känner sig inte hemma någonstans, inte här heller. Mimensemblen, som Bengt var med och startade, gästade Estland, Narva, med barnteater? Någon frågade vill du göra en variant av detta i Estland?

17.53. Estland fixade allt, Bengt slapp göra allt det tråkiga, bidragssökningar osv. Verket spelas fortfarande. Inbjuden att göra Stormen, omöjligt att bli anställd i Estland. Estland trixade hit o dit och fick till det, täckte upp arvode genom stipendium, royalty osv.

17.58 Charlotte von der Lancken, Front Design. Klädhängare i lera. Experimentellt från starten. Viktigt att söka sig utomlands. Typen av jobb som vi gör har ingen marknad i Sverige.

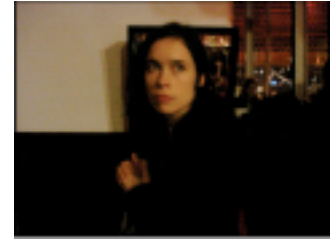

Vi har två gallerier som jobbar åt oss, en i Paris, en i NYC, liten upplaga av möbler som säljs på de här gallerierna. Kapstaden, föreläsning, 2.500 pers, Miami, konstmässa, designmässa, furniture, NYC nästa februari, Basel, Tokyo

artist in residence via IASPIS, vara i Tokyo, studio, lägenhet, jättebra möjlighet att få vara där i 6 veckor. Motion capture teknik för att skapa möbler genom skisser i luften, kunde länka upp mot företag i Japan som kunde hjälpa utveckla teknik. Står utanför försäkringssystemet, större delen av inkomst via stipendier.

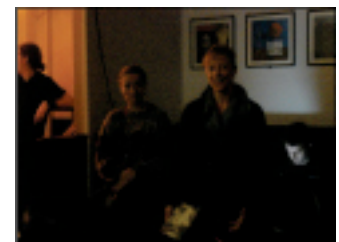
18.05 Lisen Rylander, frilansmusiker, Midaircondo. Electronica. Jobbat mycket internationellt, scenen blir snabbt mättad här i Sverige. Inspirerande att komma till nya platser, komma till ställen som bubblar i Europa, eldsjälar håller på, spelade i Neapel utanför nå-

gon bergsby på ett torg, ny musik för dem. Har haft tur och fått bokare i Schweiz, jättebra kille fd bankman, byggt upp nätverk, tur, svårt t.ex att deala pris, svårt. Rent praktiskt driver verksamhet i enskild firma. E 101 på Försäkringskassan, jobbigt. Ligger på litet engelskt bolag. Ingen bra koll på var våra skivor säljs. Musiker säger till oss; herregud ni har bokare, gud va lyxigt. Inte många har det. Hur får man tag på dessa bokare??? Finns det kurser? Vi behöver producenter som är specialiserade på utlandet. Kan inte göra detta själv.

18.11 Andreas Skjönberg, fd frilansande repartist, går på DI nu. Cirkusboom tidigt 2000-tal, nu över. Cirkus Cirkör, svensk arbetsgivare. Otroliga skillnader när man kom och gästspelade med Cirkör i bl.a. Taiwan. I Tyskland har dom väl utbyggt system av privata finansiärer, sponsorskap. Företag som vill jobba med goodwill, dåligt rykte. Jobba i Danmark. Fick erbjudande från Danmark. Kom hem, hade blivit utskrivnen i svensk a-kassa. Vem betalar sociala avgifter? Inget stöd från Teaterförbundet. Kan bli medlem i danska a-kassan i efterhand, fick reda på genväg ut i efterhand. När inte ens de olika ländernas myndigheterna är överens om hur det ska fungera, hur ska man förvänta sig att teaterförbundet ska veta? Men - det är ändå Teaterförbundet som borde ta hand om det.

18.17. Moa Hanssen, koreograf, dansare. Har aldrig fått möjlighet att prata inför folk. Praxis bästa som hänt sen Inpex, varför är det bara jag som är kvinna? Men det stämde inte, det fanns några fler. Finns många politiska delar i det här, skitjobbigt och åt hellskotta, om man inte väljer att ställa sig utanför det sociala skyddsnätet. Viktigt att erkänna det som görs, så länge inte det erkännandet finns så är det problem. De praktiska grejerna kommer ovanpå det, TAK funkar inte. Om jag är i Sverige, stora murar runt om Sverige, om man drar så goodbye, om man sen kommer utifrån så är man invandrare. Ingen tar hand om kunskapen, Praxis

och Inpex är det enda som kommer från konstnärerna. Kommunikation mellan kommun och landsting funkar inte. Jag har jättemycket förslag, jag kan berätta men jag har inte tid, jag vill ta hand om mina blommor, det börjar blir kallt, varför kan inte någon ringa upp mig och ge mig betalt för min information.

Uppvuxen i Umeå med alternativrörelser, Österrike i fem år, hade ingen lust att gå i skola i Sverige, men nu känns det bättre. För två år sen var jag på kongress i Wien, bestämt mig

för att skriva om vad som hände där och informera Sverige. Termen fridans används inte nu. Informationen funkar inte bra. Varför vara protektionistisk. Vad ger det oss. Institutioner håller på sin makt. En grej som jag hamnar i hela tiden, om jag nu har fler jobb än ett och jobbar mycket är att i Sverige säger man att det verkar jobbigt, men om jag kommer utomlands så är det you got it going on. Hellre slåss och

bitas om studios i Sverige än att åka på finn dig själv kurs i Miami.

Moderator

18.31: Frågor nu, sen? Moderator är

konstkritiker sen 15 år. Ovanligt att konstnärer åkte utomlands förut. Nu är det en helt annan rörelse. Mer experimentella saker, men det som har hänt är på bildkonstområdet. Konsten används till olika syften - statligt finansierad kultur håller på att bli mer och mer instrumentaliserad. Syftet är uttalat: Sverige ska säljas utomlands. Påverkas produktionerna av hur finansieringen riktas; mångfaldsår, barnteater osv?

Rasmus: Hur mycket är man beredd att experimentera med sin egna vägval i förhållande till den politiskt riktade finansieringen.

Bengt: Ökning av instrumentellt stöd. Producenten vill vara konstnär och vill initiera projekten. Man måste akta sig för instrumentellt stöd. Men samtidigt

finns det ingen möjlighet till icke politiskt styrd kulturfinansiering.

Charlotte: Lätt att få stöd till resan, men svårt att få stöd för att göra objektet.

Pierre: Instrumentellt stöd ökar. Jobbat för Export-MusicSweden som försöker sälja in popmusik utomlands. (hur i helvete kan popmusik behöva statligt lobbystöd för att säljas in utomlands)

Lisen: vi har verksamhetsbidrag från Kur och söker turnéstöd från Kur. Vi är kvinnor, det passar bra i kulturpolitiken. Spela för barn är kulturpolitiskt bra. Nu är det inne med Kina, svårt att få pengar till andra ställen.

Andreas: om man vill ha en verksamhet som ska växa, om man inte vill vara nischad - var ska man hitta de andra pengarna? Privata finansiärer?

Rasmus: Jag vet ett amerikanskt kompani: där kan man som sponsor/privatperson köpa en viss dansare, som då måste följa med på vissa fester etc. Dansare - prostitution. Obs: det finns alltid en baktanke med privata pengar. Men - viktigt att titta på detta med privata pengar. Näringslivet vet inte hur de hittar oss, vi vet inte hur vi ska hitta dem.

Pierre: gycklare vid hovet vill man inte vara. Istället: publiken måste pröjsa för oss - vilket de inte har råd med. Danmark: E 101. Danmark måste betala sociala avgifter - det är inte alltid de gör det.

18.51 Moderator: finns det möjlighet att koordinera a-kasseregler inom EU? Pierre: Nej, tror inte det kommer ske. E 101.

Glöm ej E 101.
Eller E 301.

Mo: E 101 funkar inte för en frilansare.

Pierre: funkar om man är operasångare i Hamburg.

Mo: EU-handläggare finns nu på TAK, fanns inte för några år sen. Ingen kan säga exakt vad som kommer hända när man kommer hem till Sverige.

Lisen: Man borde få ha enskild firma och ändå få vara med i a-kassan. Idag måste man stänga ner firman för att få ersättning.

Mo: Inpex är bra.

Moderator: Nätverkande för sin egen skull. Vad vill man få ut av dessa nätverk?

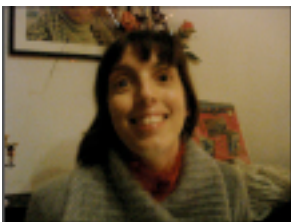
Johan: Hur kan man dela information? Mellan konstnärer, centrumorganisationer och myndigheter. Genom en mötesplats som Praxis. Danscentrum Sverige ska ta detta vidare, göra en utvärdering, se om vi kan ta det här vidare.

Moderator: positivt med det tvärkonstnärliga, blir ofta inbjuden till en smalare nisch av konst.

Anders: vi kan förändra, höra av oss till kulturutredningen, till de som håller på att förändra kulturpolitiken just nu. En ny kulturpolitik ska färdigställas. Vi har ett år på oss att skriva texter, boka möten. Deras jobb är att vara öppna och lyssna.

Efva Lilja: Lösningen ligger i formen. Man skapar modeller, system. Det är maktens sätt att kontrollera vad vi gör. Om vi inte för fram vårt behov så byggs modellerna utifrån andras behov. Modellerna som byggs är begripliga i tjänstemannaspråk, men inte förenligt med konstnärens behov av flexibilitet. Bildkonstens institutioner har en längre tradition av öppenhet. En makt identifieras till en kanal, som Danssens Hus. Sverige är ett litet land, vi behöver decentralisering. Inpex bygger inte ett hus - man bygger verksamheter, och sen kanske ett hus formas. Vi ska skapa nya redskap. Pengarna ska komma för att vi gör nånting bra.

19.13 Jan Kolk, teaterförbundet: Kulturpolitiken har inte följt med. Teaterförbundet har inte resurser.

Konstnärsnämnden är den naturliga instansen för uppgiften att ge stöd till enskilda individer, t.ex vad ska jag göra om jag vill utomlands.

Bengt: EU bidrag: vad är grejen? Man vill inte in i skiten? Intercult har fått 13 milj men vet inte om dom kommer att få det, för staten vet inte om dom kan uppfylla EUs krav på motaktioner.

Jens Sethzman: Har erfarenhet: EU bidrag funkade från Norge, sökte, fick pengar.

Moderator - Lilja: Överlevnadskurs på konsthögskola - etableringskurs på Danshögskolan.

Lilja: organisera, nätverka, bygga strukturer.

Jens: är danslivet tränat i att göra ansökningar? Det är problem när myndigheterna drar upp mallar och konstnärerna börjar spekulera i hur man ska fylla mallarna.

Lilja: ansök om det du vill göra, förtydliga din vilja.

Sethzman: bli inte ängslig i förhållande till myndigheterna.

Konstfackstudent: blanketter, information, otroligt viktigt för de som startar sin konstnärliga utveckling nu. Missade du den kursen, sorry. Hjälpa unga att komma ut. Motarbeta inte era elever. På skoltid måste man få lära sig hur man överlever. Gå den hårda vägen? Det är en enorm konkurrens mellan elever. Man kanske inte ryggdunkar varandra. Vi kanske måste försöka få bort konkurrensen.

Moa: jag undervisar i dansteori på Svenska Balett-skolan. Det går inte att få jobb om man inte har teorin. Större medvetenhet leder till bättre jobb. Jag har utvecklat ett arbete med en annan koreograf, har valt att strunta i KUR. Vi är inte beredda att gå in i den givna mallen. Letar efter andra finansieringsmodeller. Inte privata, men kommun och landsting, andra. Men - detta är inget val man skulle kunna ta om man hade familj. Då skulle jag behöva lägga ner mina idéer om finansiering utanför kur.

Bengt: Någonstans utprövas ett bonussystem; om man kan visa att man når ut till en ökad publik så ska ett bonussystem kicka in och ge ökade anslag. Inrätta ett sorts samhörighetskontor mellan kultur och näringsliv.

Moderator tackar alla. Anders briefer om den fortsatta kvällen. Miniföreläsning av BADco följer.

